

grooteren welstand genieten en dat hun maatschappelijke positie minder uiteenloopt. Een inkomen

<i>beneden</i>	3000 Mk.	hadden	10 pCt.	van de advocaten,	30.9 pCt.	van de artsen
van	3000—5000	„	„	12	„	„
„	5000—10000	„	„	50	„	„
„	10—15000	„	„	12	„	„
„	15—20000	„	„	8	„	„
<i>boven</i>	20000	„	„	8	„	„

Inkomsten uit eigen vermogen en uit de uitoefening van het notarisambt voortvloeiende (vele advocaten zijn nl. tevens notaris) zijn hier niet bijgerekend.

De Aerztekammer heeft in 1902 50000 Mk. voor ondersteuningsdoeleinden uitgegeven en 1000 Mk. aan boeten van overtreders ontvangen. Deze inkomsten gaan goed vooruit. In 1901 bedroegen de boeten 100 Mk. (*Allg. med. Centralz.*).

— **Handelswaarde van praktijk.** In tegenstelling met een vroeger ook hier vermeld vonnis deelt de *Munch. med. Wochenschr.* een uitspraak van het Oberlandesgericht in Posen mede, waarin verklaard wordt, dat het verkoopen van praktijk *niet* in strijd is met de goede zeden, aangezien het volksbewustzijn daarin geen aanstoot vindt. De tegenstrijdige opvattingen der verschillende gerechtshoven maken het wenschelijk, dat de meening van het Reichsgericht eveneens bekend worde.

In verband hiermede is van belang de uitspraak van het Oostenrijksche Hoog-gerechtshof, dat in strijd met het oordeel der lagere instantie van oordeel is, dat de inkomsten van een arts of tandarts tijdens hun faillissement niet onder beheer van den curator staan en niet ten voordeele van de schuldeischers mogen strekken, omdat dit slechts plaats heeft bij zulke beroepen, die als bedrijf worden uitgeoefend en in de eerste plaats bedrijfs-winst tot doel hebben. Het geneeskundig beroep, berustende op de bekwaamheid en betrouwbaarheid van hem die het uitoefent, kan niet daartoe worden gerekend.

BUDAPEST. — **De toestand der Hongaarsche artsen.** Hier van hangt een briefschrijver in de *Deutsche med. Wochenschr.* een treurig tafereel op. Het platteland is van artsen ontbloot, doordat de bevolking te arm is om een arts te onderhouden en de betrekking van gemeente- of districtsarts doorgaans niet meer dan f 600.— oplevert. Zoodoende waren in 1901 niet minder dan 158 zulke betrekkingen onvervuld gebleven, terwijl de weinige steden overvuld zijn met artsen. Daar reeds lang er voor gezorgd is, dat het vee overal deskundige hulp kan krijgen, is het te verwachten, dat met der tijd ook de menschen aan de beurt zullen komen (*Deutsche med. Wochenschr.*).

FAULENSEEBAAD. — Dr. FRANCKEN, Nederlandsch geneesheer te Menton, tot verleden jaar baddokter te Scheveningen, heeft de geneeskundige leiding op zich genomen van dit zomerstation, tevens badplaats, hetwelk op 800 M. hoogte bij Interlaken in het Berner Oberland gelegen is.

De pest. — Terwijl de pest op verschillende plaatsen der wereld sporadisch blijft voorkomen en, naar het schijnt, zich alleen in Turkestan meer epidemisch vertoont, is de uitbreiding der ziekte in Engelsch Indiën schrik-

barend. De wekelijksche sterfteopgave is den 24sten Januari gestegen tot 19 224, waarvan 8962 in het Presidentschap Bombay, 443 te Bombay, 2142 in Bengalen, 37 te Calcutta, waar het aantal gevallen dagelijksch stijgt. Het aangetaste gebied is grooter dan ooit te voren. De Regeering heeft de gezondheidsinspectie op de spoorwegen opgegeven, daar zij geen nuttige uitwerking meer heeft. Wel kan zij het uitbreken der pest in een gebied een tijdlang tegenhouden, maar niet beletten (*Lancet*).

Personalia. — Benoemd: tot lid der Acad. de Médecine te Parijs de bekende bioloog E. GLEY; tot ordinarii de buitengewone hoogleraren Dr. L. MAUTHNER (in de geneesk. chemie) en Dr. VON URBANTSCHITSCH (in de otologie) te Weenen; tot lector in de tropische ziekten te Liverpool, Dr. J. W. STEPHENS; tot ord. prof. in de obstetrie te Praag, Dr. O. VON FRANQUÉ, extraord. te Würzburg.

PINKHOF.

BINNENLAND.

— **Ongevallen wet.** Het bestuur van de Afdeling Amsterdam onze Maatschappij heeft het volgend antwoord gezonden aan het Bestuur der Rijksverzekeringsbank op het schrijven in ons vorig nummer gepubliceerd:

Aan het Bestuur der Rijksverzekeringsbank.

Naar aanleiding van Uw schrijving dd. 31 Januari 1903 hebben wij de eer U te melden dat door de verklaringen, daarin vervat, aan onze bezwaren voor een goed deel wordt tegemoet gekomen.

I. Allereerst geldt dit voor Uwe besliste mededeeling dat het niet in het minst in Uwe bedoeling heeft gelegen inbreuk te maken op de medische ethica, in zoverre deze den medicus, die bij een ongeluk toevallig de eerste hulp verleent, den plicht oplegt, den patiënt ter verdere behandeling naar diens eigen dokter te verwijzen.

Wij houden vol, dat de termen, waarin Uwe „Voorwaarden” zijn opgesteld, niet anders dan den indruk konden verwekken, dat aan dengene, die de eerste hulp verleent, als regel ook de verdere behandeling zou worden opgedragen. Van Uwe tegenovergestelde verklaring nemen wij gaarne nota.

Wij blijven ten zeerste betreuren de o. i. geheel onnoodige instelling van de inschrijving der geneeskundigen, waardoor de medici in twee groepen worden gescheiden en de artsenkeuze, trots Uwe bedoelingen, op bedenkelijke wijze wordt beperkt. Wij begrijpen, dat aan deze instelling op dit oogenblik niet kan worden getornd, doch drukken de hoop uit, dat Gij Uw invloed zult willen aanwenden om een wijziging van het Kon. Besluit van 14 Juli 1902 in den door ons gewenschten zin te verkrijgen.

II. Met genoegen hebben wij nota genomen van Uwe verklaringen: dat Gij bereid zijt, in zake de onderteekening der recepten, in de practijk faciel te zijn;

dat Voorwaarde 1 door U niet zoodanig is bedoeld, dat de ingeschrevene zich „bij elke afwezigheid of ontstentenis” door een ander zou moeten doen vervangen